

कहन्धक m. N. pr. eines Sohnes von Çūra und Bruders von Vasu-deva VP. 436.

कर्ह्म adj. von gespenstischen Wesen gesagt AV. 8, 6, 10.

कर्त्रकर n. Wirbel des Halses und Rückgrats Çat. Bā. 12, 2, 4, 10, 14. AV. 11, 9, 8.

कर्त्रकृतिन् adj. hohlzählig, stumpfzählig RV. 4, 30, 24. Nir. 6, 31 und die Erll. dazu. Bāh. Dev. in Ind. St. 1, 104. — Vgl. कत्रष, dessen Fürst दत्तवक्र ist.

कत्रष m. pl. N. pr. eines Volkes gaṇa भर्गादि (कत्रषा) zu P. 4, 1, 178. MBh. 1, 4796. 2, 124. HARIV. 5014. 5494. R. 1, 26, 17. 22. Der Urahn des Volkes gilt für einen Sohn Manu-Vaivasvata's HARIV. 614 (vgl. Lāṅg. I, 53). Bhāg. P. 8, 13, 3. VP. 348. 351. MBh. 13, 5666 (?). Für कत्रष MBh. 2, 577 ist wohl कत्रष zu lesen, da der Fürst dieses Volkes, Dantavakra, gemeint ist. Dieselbe Person (Var. दत्तवक्र) führt Bhāg. P. 7, 10, 37 den Bein. कत्रषन्; vgl. VP. 437. Eine Erkl. des Völkernamens wird R. 1, 26, 20. fgg. versucht, wobei कत्रष allem Anscheine nach mit कलुष oder कल्मष identificiert wird. — Vgl. कत्रष.

कत्रषक 1) m. N. pr. eines Sohnes von Manu-Vaivasvata Bhāg. P. 9, 1, 12. Vgl. कत्रष. — 2) n. Bez. einer best. Frucht MBh. 3, 10039. Der N. der Pflanze wird sich wohl nur durch das Geschlecht unterscheiden.

करट m. Fingernagel Trik. 2, 6, 27. — In Zusammenhänge mit कर Hand.

करटव्या f. der Numidische Kranich Trik. 2, 3, 30.

करटु m. dass. AK. 2, 3, 19. H. 1337. — Vgl. करटु, कर्कट, कर्कटु, कर्करटुक, कर्करटु.

करण Uṇ. 2, 1, 1) m. Elephant, f. Elefantenweibchen AK. 3, 4, 4, 15. 12, 55. H. 1218. an. 3, 197. MED. η. 41. In der Regel vom Weibchen gebraucht, so MBh. 1, 4477. 2, 694. 2076. 3, 937. 16039. 4, 585. R. 2, 40, 29. 103, 40. 4, 13, 10. 44, 43. 5, 23, 16. 27, 28. 6, 111, 10. Suçr. 1, 174, 21. Rāgh. 16, 16. Kathās. 13, 9. Bhāg. P. 8, 2, 19. 22. 25. vom Männchen MBh. 13, 4899. कोणुका Pāṇāt. 43, 5. Kathās. 13, 6, 21. राशौ समावृत्तकोणुकाम् Vid. 19. Nach Rājām. auch कोणू m. f. ÇKDr. — 2) m. N. eines Baumes, Pterospermum acerifolium Willd. (कर्णिकार), H. an. Viçva im ÇKDr. — 3) f. N. einer zu einem Elixir gebrauchten Pflanze, welche in Kāçmīra wachsen soll: कोणू: सुवक्रतीरा कन्देन गजवृषिणी । हस्तिकर्णपलाशस्य तुल्यपर्णा द्विपर्णिनी ॥ Suçr. 2, 171, 16. 173, 7. कोणुक n. die Frucht, welche als giftig bezeichnet wird, 251, 18. — Wohl in Zusammenhänge mit कर Rüssel.

कोणुपाल (क० + पाल) m. Hüter von Elefantenweibchen, N. pr. eines Mannes; vgl. कोणुपालि.

कोणुमू (क० + मू) m. ein Bein. des Pālakāpja H. 853. Auch कोणुसुत Trik. 2, 7, 22.

कोणुमती (von कोणु) f. N. pr. der Gemahlin Nakula's, Tochter eines Königs von Kēdi, MBh. 1, 3834. Bhāg. P. 9, 22, 31.

कोनर m. = कोवर WILSON.

कोन्डक m. eine best. Grasart (s. भूतण) Rājām. im ÇKDr.

कोवर m. Weihrauch (तुरष्क) Rājām. im ÇKDr. — Vgl. कोनर.

कोरट m. 1) Becken, Schale: कोरटपाणयो देवा: VJUTP. 83; vgl. BURN.

Intr. 599. fgg. — 2) Schädel BHAR. und DVIRŪPAK. im ÇKDr. — Vgl. कोरटि.

कोरटक m. N. pr. eines Nāga MBh. 1, 1553. — Vgl. कर्कटक.

कोरटि f. = कोरट AK. 2, 6, 2, 20. H. 626. Auch कोरटि nach BHAR. und DVIRŪPAK. im ÇKDr.

कोरटिक? Rājām. 3, 417.

कोरातर s. कोरातर.

कर्क lachen eine Sautra-Wurzel.

कर्क 1) m. a) Schimmel (weisses Pferd) Uṇ. 3, 40. AK. 2, 8, 2, 14. H. 1237. an. 2, 3. MED. k. 17. P. 5, 3, 110. MBh. 13, 4921. — b) Krabbe, Krebs ÇABDAR. im ÇKDr. der Krebs im Thierkreise H. 116, Sch. H. an. Ind. St. 2, 239. 282. — c) Wasserkrug. — d) Feuer. — e) Spiegel H. an. MED. ÇABDAR. im ÇKDr. — f) N. einer Pflanze, = कर्कट Rājām. im ÇKDr. — g) = कर्कतन H. an. = कर्कतिल MED. — h) beauty WILS. — i) N. pr. eines Commentar. MAHĀDH. zu VS. 17, 54. Ind. St. 1, 53. 81. 469. Verz. d. B. H. No. 222 — 224. 239. 262. 263. — 2) f. कर्की AV. 4, 38, 6. 7: कर्की वत्सामिह रत्न वाजिनः KAUC. 66 heisst es zum vorangeh. Vers 5: सूर्यस्य रश्मिनिति कर्की सौना बन्ध्या ददाति. Sollte etwa eine weisse Kuh gemeint sein? WILSON führt कर्क auch als adj. mit der Bed. weiss und gut, ausgezeichnet auf. — Vgl. कर्कट.

कर्कखण्ड (कर्क + खण्ड) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 3, 15244.

कर्कट 1) m. a) Krebs, Krabbe Trik. 3, 3, 94. H. 1352. an. 3, 156. MED. f. 33. Suçr. 2, 42, 9. Pāṇāt. IV, 10. V. 89. 247, 9. कर्कटास्थि Krebschale Suçr. 2, 389, 17. कर्कटपृङ्गे die Scheeren des Krebses Mit. 143, ult. — der Krebs im Thierkreise Trik. H. an. MED. R. 1, 19, 2. Ind. St. 2, 239. 280. COLEBR. Misc. Ess. II, 391. — b) ein best. Vogel H. an. MED. Reiher H. 1334. Lantus excubitor (vulg. कारकटिया) ÇKDr. Vgl. कारटु, कोरेटु, कर्करटुक, कर्करेटु. — c) N. einer Pflanze, = कर्क, लुङ्गात्री, लुङ्गामलक-संज्ञ, कर्कपल ÇKDr. eine Pflanze mit giftigen Knollen (vgl. कर्कटक) Suçr. 2, 233, 12. = लुङ्गी ĠAṬĀDH. im ÇKDr. Lotusknolle id. Nach der MED. = कर्कटी. कर्कटरस Suçr. 2, 322, 19. — d) das in Gestalt einer Krebssehne ausgehende Ende des Wagebalkens, woran die Stricke der Schalen befestigt werden: कर्कटौ तुलातयोः शिखाधौः कियदक्रावायस-कीलकौ कर्कटपृङ्गसंनिभौ Mit. 143, ult. Vgl. कर्कटी d. — e) eine Art coitus H. an. — f) compass; meaning the radius COLEBR. Alg. 90. — 2) f. कर्कटा Momordica mixta Roxb. ÇABDAR. bei WILS. — 3) f. कर्कटी a) ein weiblicher Krebs Verz. d. B. H. 192, 7. यथा च कर्कटी गर्भाधत्ते मृत्युमात्मनः MBh. 4, 272. Vgl. कर्कटकी und STENZLER in Z. f. d. K. d. M. IV, 398. Viell. beruht die Bedeutung Schlange (ÇABDAR. im ÇKDr.) auf Missverständniss einer ähnlichen Stelle. — b) Cucumis utilisissimus Roxb. AK. 2, 4, 5, 21. Trik. 2, 4, 36. H. 1189. H. an.; m. nach MED. = स्फुरि Trik. 3, 3, 105. Nach ÇKDr. auch = कर्कटपृङ्गी, देवदासी und घोटिका. — c) die Frucht von Bombuz haptaphyllum H. an.; m. nach MED. — d) = कर्कट d: पुनः कुञ्जापि काणापि दानादुपरि (याति) कर्कटी Pāṇāt. II, 74 (im vorang. Halbverse ist घट für घट zu lesen). — e) ein kleiner Wasserkrug (vgl. कर्क c. und कर्करी 2.) Sch. zu AK. 3, 6, 10. — Vgl. कर्कर und कर्कश.

कर्कटक (von कर्कट) 1) m. a) Krebs, Krabbe AK. 1, 2, 2, 21. Suçr. 1,